

Propheten Nahum.

Kap. 1.

Herrans nit. Assurs fall.

1. Utfaga öfwer Nineve; prophetias bok af Nahum från Elkos*.

* författad omkring 712 f. Chr., någon tid efter Sanheribs mislyckade anfall på Judeen. Elkosch, ovisst hvar beläget, sannolikt i Galileen.

2. En nitälskande Gud och en hämnare är Herren; ja, en hämnare är Herren och af förtörnelse full: Herren är en hämnare uppå sina wedersakare, och den der sina fiender icke förgäter*.

* egentl.: den der (händ) bevarar åt sina fiender.

3. Herren är långmodig, men stor i kraft*, och låter intet ostraffadt blifwa**: han är Herren, hwilkenes väg är i wäder och storm, och moln är hans fötters stoft.

* långmodig, men ej af wannmakt, ty han är den allsmäktige, som kunde förgöra strag, men will genom tålsamhet locka till bättring.

** när bättring efter lemnadt rådrum uteblifwer, 2 Moj. 34, 7.

4. Han näpser hafwet, och förtorkar det, och uttorkar alla floder: Basan och Carmel förwisna, och Libanons grönska förwisnar.

5. Bergen bäfwa för honom, och höjderna försmälta; marken darrar* för honom, dertill jordens krets och alle de som bo deruppå.

* egentligen: häfwer sig.

6. Ho kan blifwa ståndande för hans förtörnelse? Och ho kan bestå wid hans wredes brand? Hans wrede utgjuter sig såsom en eld, och hällebergen remna för honom.

7. Herren är mild, och ett fäste uti nödens tid, och känner dem, som trösta uppå honom.

8. Men med öfwerfwämande flob gör han en ända på hennes* rum, och sina fiender förföljer han med mörker.

* Nineves.

9. Hwad är då det, som I tagen eder före mot Herran*? Han gör på alltsammans en ända; nöden skall icke twå gånger komma**.

* I Assyrier! ** egentligen: uppstå. Nineve, en gång förstördt, skall vara för alltid förstördt. Om sanningen häraf vittna ännu i dag Nineves ruiner.

10. Ty likasom törnen sammanslätade*, och rätt så som de äro af sitt supande försjoffade, skola de förtöras såsom torrt strå fullkomligt.

* till förbränning.

11. Af dig* utgick den, som emot Herran ondt tänkte, den der förderf beslöt**.

* o Nineve! ** Sanherib.

12. Detta säger Herren: De ware än så wälbehållne* och så mäktige som de wilja, så skola de likwäl stäcke warda, så att det är förbi med dem**: och hafwer jag höjt dig †, så skall jag dock icke mer nedböja dig ††.

* de må repa sig så mycket som helst efter sitt nyh lidna nederlag i Judeen. ** såsom ut stredde inom ett århundrade derefter, genom de förenade Babylonier och Meder under Nabopolassar och Cyzares den äldre. † o Juda, genom den af Sanherib anställda härjuingen. †† genom desse Assyrier, hwilkas makt ej mer skall blifwa dig så farlig. Sedan Mederna wid denna tid affallit och i Dejojcs erhållit en egen konung 711, hade Assyrierna förlorat herrawäldet öfwer Asien, men woro dock ännu länge för egen del "wälbehållne" enligt Herodot 1, 102.

13. Och nu will jag sönderbryta hans* of, som du drager, och sönderflita dina bojor.

* Assurs, som gjort Histia statthylbig, 2 Kon. 18, 14.

14. Men emot dig* hafwer Herren budit, att af ditt namn ingen säd mer blifwa skall: utur din guds hus will jag utrota skurna och gjutna beläten: jag will bereda din graf, ty du är för lätt besunnen.

* Assur och Nineve.

Kap. 2.

Nineves förstöring.

Kap. 1. v. 15. Si, på bergen komma en god budbärarens fötter, den der frid förkunnar: Sira dina högtider, Juda, och betala dina löften; ty förderfwaren skall icke mer komma öfwer dig, det är platt ute med honom.

Kap. 2. v. 1. Förskingraven* drager upp emot dig**: bewaka fästet, speja utåt wägen, gör dina höfter fasta †, och stärk dig det mesta du förmår ††.

* eller: spilttraven, förstöraren. ** o Nineve! † ougjorda dig fast (med swärdet). †† ordagrant: ansträng kraften mycket.

2. Ty Herren skall återställa Jakobs* höghet, såsom och Israels** höghet, derföre att plundrare hafwa utplundrat dem och förderfswat deras rankor †.

* det är: Juda. ** de tio stammarnes, som några få år före denna prophetia blifwit bortförde i Assyriell fångenskap; jemför Obad. 17. 18. † sålunda sköflande Herrans wingård.

3. Hans* starkas sköldar äro röde**, hans krigare äro klädde i starlskan †: i stålbeslagens eld glimma

wagnarne, när det drabba skall ††; och lansarne* † skafas.

* Guds: ty Nineves förstörare woro Herrans straffande redskap mot Assur. ** röbfärgade. † Mediska soldatkappan war af sådan färg. †† ordagrant: på den dag, då han uppställer (sin här till strid).

*† egentligen: cypresserna, det är: lansar med stift af cypressträ.

4. På gatorna* rafa wagnarne, de fara hit och dit på torgen*: deras utseende är lifasom blöf, och såsom ljungeldar löpa de.

* i förstäderna, sedan fältslaget är wunnet af Mederna, jagas den flyende fienden af stridswagnarne.

5. Han* tänker på sina wäldige: de stappla i sin gång**, de skynda till hennes† mur; men stormtafet ställes upp ††.

* den sifte konungen af Nineve, Sarak, son af Sardanapal. ** af brändsta. † stadens. †† derutanföre; af de angripande Mederna.

6. Strömmarnes portar* upplåtas**, och palatset försmälter †.

* portarne på de murar, som omgäfwor konungaborgen, skyddade af Tigris och bifloden Rhojar samt af de ifrån dem lednda watten-grafwar. ** I belägringens tredje år blef den skyddande floden stadens fiende genom ett owanligt wäldigt wårflöde, som på en enda natt bortref en lång sträcka af muren, hwarefter Sarak inneslöt sig i konungaborgen och uppbrände sig sjelf med alla sina statter. † upplöses, faller i sär (genom förstörande wäld, äfwen eldens).

7. Och det står fast*: Hon** warder blottad, warder bortförd, och hennes tärnor † sucka som dufwor, slå sig för sitt bröst.

* är fast bestämdt. ** Nineve, föreställd som drottning. † bildligt: de underordnade städerna. Andra tolka stället egentligt om Drottningen i Nineve och hennes betjenande tärnor. Men sin familj hade konungen undanbergat och stikat norrut före stadens fall.

8. Och Nineve war lifasom en damm* full med watten*, allt sedan hon wardt till; men de fly: Stån, stannen; men ingen wänder sig om.

* så full med folt.

9. Så röfwer nu silfwer, röfwer guld; ty här är en stadt, der ingen ände uppå är, och en rikedom af allehanda kosteliga klenoder.

10. Men nu måste hon tömd och ntrymd och utödd warda; och der är förtwiflande hjerta, och wacklande knän, och wärk i alla höfter, och alla anleten skifta färg*.

* Joel 2, 6.

11. Hwar är nu lejonens boning, och det en jagtmark war för de unga lejon, der lejonet gick, och lejoninnan och lejonungen, och ingen tordes bortsträmma dem?

12. Lejonet röfswade nog för sina ungar, och strypte åt sina lejoninnor, och uppsyllde sina kulor med rof, och sin boning med det röfswade.

13. Si, jag will till dig, säger Herren Zebaoth, och upptända dina wagnar i röf, och swärdei skall uppfräta dina unga lejon, och jag will göra en ända på ditt rofferi på jorden, att man dina budskaps röst icke mer höra skall.

Kap. 3.

Nineves öfvermod och undergång.

1. We den mordiska blodstaden, den der hel och hållen full är af swel och wäld, och will icke låta fara sitt roffande.

2. Der skall man höra* pisskor smälla, och rassel af hjul, och stampande hästar, och hoppande wagnar;

* från de hämnande Meder.

3. Ryttare i fyrsprång*, och blänkande swärd, och glimmande glasfwen**: der ligga många slagna, och stora hopar med kroppar, så att på lik intet tal är; man stapplar öfwer deras lik.

* egentligen: låtande (hästarne) stegra sig. ** ordagrant: swärd-flamma och spjutblitz.

4. Allt detta för den stora skökans stora boheris skull, den behagfulla förtrollerkans, som med sina boherier sålde folken, och folkslagen genom sina förtrollningar*.

* sina tjuvningskonster, sin förförsta och ränkfulla statskonst.

5. Si, jag will till dig, säger Herren Zebaoth, och will uppkasta din klädefäll öfwer ditt ansigte, och skall låta folken se din blotthet, och konungarikena din skam.

6. Och jag will kasta styggelser uppå dig, och wanställa dig, och göra dig till ett skådespel;

7. Att alle de som dig se, skola fly ifrån dig, och säga: Förödd är Nineve; ho will ömka sig öfwer henne, och hwar skall jag söka henne tröstare?

8. Är du bättre än Mo-Ammon*, den i strömmar sittande, med watten allt omkring sig, hwilkens skydds-wärn war ett haf, och ett haf des mur**.

* det berömda Thebe i öfra Egypten, kort tillförene eröfradt af Assyriska konungen Sargon, Ef. 20, 1. Betyder Ammons lott eller besittning, såsom helgad åt Jupiter Ammon (Amun). ** Med haf förstås här Nilens breda flod, och med strömmarne des armar och kanaler.

9. Ethiopien och Egypten war hennes otaliga markt: Puteer* och Libyer woro din** hjälp.

* Mauritanier i nordwestra Afrika. ** det är: hennes.

10. Likwäl måste äfwen hon fördrifwen warda och fången bortdraga; äfwen hennes barn woro krosfode wid alla gatuhörn, och öfwer hennes ädlingar kastade man lott, och alle hennes store woro fångslade i bojor.

11. Alltså måste du och drucken warda*, och bortgömma dig**, och uppsöka ett skydd emot fienden †.

* af wredeskalken. ** warda undangömd, det är: falla i glömska, blifwa obemärkt. † du, för hwilken fordom andra nödgats söka skydd.

12. Alla dina fasta städer äro lifasom fikonsträd med mogna fikon*: När man skakar dem, falla de honom i munnen, som dem äta will.

* de brädmogna, som genom sin läckerhet reta lyfnaden, Ef. 28, 4.

13. Si, ditt folk skall i dig warda till qwinor, och ditt lands portar för dina fiender öppnade warda, och elden skall förtära dina bommar*.

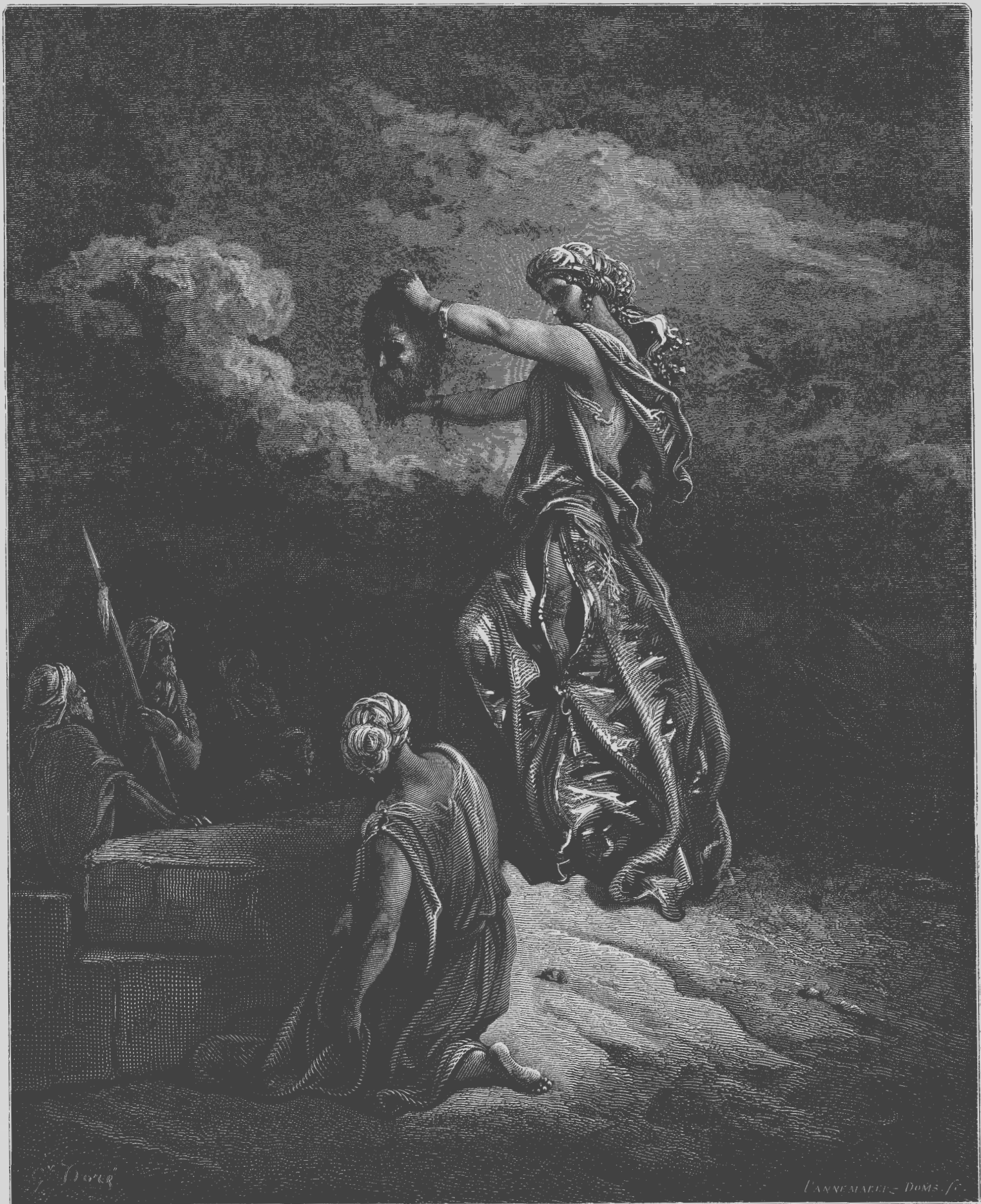
* tillkomnade fästen, kasteller.

14. Hämta dig watten för belägringen*, förbättra dina fästen, gick ned i gytthan, och trampa i leran, gör tegelugnen fast**.

* ordagrant: belägringswatten ös dig (i cisternerna). ** för att deri bränna tegel till fästningswerkens lagning.

15. Men der skall eld uppfräta dig, och swärd förgöra dig, det skall uppfräta dig, lifasom flyg-

Judith wisar Holofernes' hufkoud.

matten*, wore du än så talrik som flygmatten, wore du än så talrik som gräshoppa.

* uppfräter gräset.

16. Du hade flera köpmän, än stjernorna äro på himmelen: flygmatten utbredde sig och flög sin kos*.

* det är: såsom gräshoppssvärmen med ens försvinner, sedan den nyh utbredt sig öfver fälten, så skola de köpmän hastigt fly sin kos, som nyh i stora skaror wistades inom dina murar.

17. Dine förstar äro så många, som gräshoppor, och dina höfwitsmän såsom gräshoppsswärmar, de der lägga sig wid murar på köldens tid*, men när

solen uppgår, så draga de dädan, att man icke wet hwar de blifwa.

* under den kalla natten.

18. Dine herdar sofwa*, konung af Asfur, dine wäldige ligga: ditt folk är förströdt på bergen, och ingen församlar dem.

* dödsömmen.

19. Ingen lindring för din skada, obotligt är ditt sår: alle de som ryktet om dig höra, skola klappa med händerna öfwer dig; ty öfwer hwem gick ej din ondska städse?

